

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Ifølge mine jurister er man sikker på, at den fortolkning, vi har lagt til grund, selvfølgelig holder – også i forhold til EU-retten.

Kl. 14.30

Jeg vil gerne tilføje, at det her er et område, hvor der jo med ny dansk lovgivning var behov for tilpasning. Allerede tilbage i 2003, efter at Udlændingesservice offentliggjorde opholdsmeddelelsen, som det hedder, blev Udlændingesservice citeret for at sige, at der vil være et område, hvor den fremtidige praksis skal finde sit rette leje. På den ene side har vi den frie arbejdskraftindvandring, som EU-retten beskytter, og på den anden side er der de meget korte ikkeregulære ophold med henblik på omgæelse.

Jeg kan ikke i dag sige, præcis hvor linjen går. Sådant en dynamik er der altså også i jura, nemlig at vi hele tiden har skullet finde balancen i at sikre, at dansk lovgivning bliver overholdt i respekt for EU-retten.

Morten Østergaard (RV):

Jeg vælger at forstå ministerens svar sådan, at der findes et notat fra Integrationsministeriet, som blev brugt i forbindelse med praksisændringen, hvori man klart skriver, at man ikke med sikkerhed kan afgøre, om EF-Domstolen ved en eventuel sag vil komme frem til, at også studerende, pensionister og restgruppen vil være omfattet af de to domme, som ministeren selv nævnte.

Så vil jeg også gerne spørge: Når man så har lempet, senest for pensionister, er det så et udtryk for, at man er kommet yderligere i tvivl om, hvorvidt den tolkning, man valgte i december 2004, var forkert, og at man derfor nu vælger at lave en ny tolkning?

Endelig: Mener ministeren, at det er en rimelig behandling af de mennesker, som efter de da gældende principper valgte at indrette deres liv på en sådan måde, at de kunne bruge EU-retten til at få familiesammenføring, at man stillede sagerne og deres behandling i bero i et år og derefter gav dem en afgørelse efter en ny praksis og ikke den praksis, der var gældende, da de ansøgte?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Berostillelsen varede et halvt år, og det er ikke unormalt, hvis der er behov for nogle mere principielle overvejelser i forbindelse med nogle sager, der dukker op, at man så berostiller dem.

Mine jurister er sikre på, at vores fortolkning holder. Vi er ikke alene om den fortolkning, jeg ved i hvert fald, at briterne også lægger den fortolkning til grund. Endelig vil jeg sige med hensyn til den seneste ændring, at det er en præcisering. Den handler om, at hvis man har brugt sin ret som arbejdstager, som vandrende arbejdskraft i EU og efterfølgende er pensioneret som arbejdstager eller som selvstændig erhvervsdrivende, jamen så har man de samme rettigheder, som hvis man ikke, havde jeg nær sagt, havde nået at blive pensioneret. Det er den præcisering og justering, som vi har foretaget her på det seneste, men den ligger fuldstændig i tråd med fortolkningen om, at fokus er, at man har været i beskæftigelse.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som medspørger.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Tak til ministeren for de foreløbige besvarelser.

Jeg har to opfølgende spørgsmål i forlængelse af det, ministeren har svaret hr. Morten Østergaard. Det ene drejer sig om, at Jyllands-Posten i dag har en artikel, hvor Claus Haagen Jensen fra Aalborg Universitet er citeret for at sige: »Man ændrer normalt ikke med tilbagevirkende kraft, for det truer retssikkerheden. I den konkrete sag strider det desuden mod EU's retssikkerhedsprincipper og princippet om, at man altid skal tage hensyn til borgernes berettigede forventninger«.

Var der derfor ikke, netop i disse sager, tale om en berettiget forventning om at blive behandlet efter EU-reglerne og ikke efter de danske familiesammenføringsregler? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er: Kan ministeren oplyse om, hvad der er sket med de mennesker, der så er blevet behandlet efter de danske familiesammenføringsregler?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Altså, det sidste står jeg ikke her med en opgørelse over, af helt naturlige årsager.

Mine jurister er ikke enige i den fortolkning. Der har ikke været et retskrav. Der har på et tidspunkt, fordi der var nogle, der forsøgte at omgå dansk lovgivning, været behov for at få foretaget en principiel vurdering af, hvordan vi inden for EU-retten kan sikre, at dansk lovgivning bliver overholdt. Det var de principielle overvejel-